

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 26. oktobra 2021 *

„Predhodno odločanje – Nujni postopek predhodnega odločanja – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Evropski nalog za prijetje – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Člen 27(3)(g) in (4) – Zahteva po soglasju k pregonu zaradi drugih kaznivih dejanj, kot so tista, s katerimi je bila utemeljena predaja – Člen 28(3) – Zahteva po soglasju za nadaljnjo predajo zadevne osebe drugi državi članici – Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Pravica do učinkovitega sodnega varstva – Pravica zadevne osebe do izjave pred izvršitvenim pravosodnim organom – Podrobna pravila“

V združenih zadevah C-428/21 PPU in C-429/21 PPU,

katerih predmet sta predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ju je vložilo rechtbank Amsterdam (sodišče v Amsterdamu, Nizozemska) z odločbama z dne 14. julija 2021, ki sta na Sodišče prispeli 14. julija 2021, v postopku izvršitve evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper

HM (C-428/21 PPU),

TZ (C-429/21 PPU),

ob udeležbi

Openbaar Ministerie,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik Sodišča v funkciji predsednika prvega senata, S. Rodin, N. Jääskinen (poročevalec), J.-C. Bonichot in M. Safjan, sodniki,

generalni pravobranilec: A. Rantos,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 8. septembra 2021,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Openbaar Ministerie C. McGivern in K. van der Schaft,

* Jezik postopka: nizozemščina.

- za nizozemsko vlado M. K. Bulterman, C. S. Schillemans in J. Langer, agenti,
- za Irsko M. Lane, agentka, skupaj z G. Mullan, BL,
- za francosko vlado A. Daniel, agentka,
- za madžarsko vlado M. Z. Fehér, agent,
- za Evropsko komisijo S. Grünheid, M. Wasmeier in W. Wils, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 14. oktobra 2021

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na razlago člena 27(3)(g) in (4) ter člena 28(3) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24; v nadaljevanju: Okvirni sklep 2002/584) in člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
- 2 Ta predloga sta bila vložena v okviru izvršitve – na Nizozemskem – dveh evropskih nalogov za prijetje, ki so ju v zadevi C-428/21 PPU izdali madžarski pravosodni organi proti osebi HM, državljanu tretje države, v zadevi C-429/21 PPU pa belgijski pravosodni organi proti osebi TZ, nizozemskemu državljanu, na podlagi zahteve po soglasju, ki jo je predložil vsak od teh pravosodnih organov, prvi na podlagi člena 27(4) Okvirnega sklepa 2002/584, drugi pa na podlagi člena 28(3) tega sklepa.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 5, 6 in 12 Okvirnega sklepa 2002/584 je navedeno:
 - „(5) Zastavljeni cilj Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, prinaša odpravo postopka izročitve med državami članicami in njegovo nadomestitev s sistemom predaje oseb med pravosodnimi organi. Nadalje uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. Tradicionalno sodelovanje, ki je doslej vladalo med državami članicami, bi moralo, v območju svobode, varnosti in pravice, v kazensko-pravnih zadevah nadomestiti sistem prostega pretoka pravosodnih odločitev, ki obsegajo odločitve pred izrekom kazni in pravnomočne odločbe.
 - (6) Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je ‚temeljni kamen‘ pravosodnega sodelovanja.

[...]

(12) Ta okvirni sklep spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 [PEU] in jih izraža [Listina], zlasti Poglavje VI Listine. [...]“.

4 Člen 1 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitev evropskega naloga za prijetje in obveznost njegove izvršitve“, določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.

3. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 [PEU].“

5 V členih 3, 4 in 4a navedenega okvirnega sklepa so navedeni razlogi za obvezno (člen 3) in fakultativno (člena 4 in 4a) neizvršitev evropskega naloga za prijetje. Člen 5 istega okvirnega sklepa določa jamstva, ki jih mora dati odreditvena država članica v nekaterih primerih. Člen 8 Okvirnega sklepa 2002/584 se nanaša na vsebino in obliko evropskega naloga za prijetje.

6 Člen 11 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Pravice zahtevane osebe“, določa:

„1. Po prijemu zahtevane osebe izvršitveni pravosodni organ po pravu svoje države zahtevano osebo obvesti o evropskem nalogu za prijetje in o njegovi vsebini ter o možnosti soglašanja s predajo odreditvenemu pravosodnemu organu.

2. Zahtevana oseba, ki je bila prijeta na podlagi evropskega naloga za prijetje, ima pravico do pravnega zastopnika in tolmača v skladu z notranjim pravom izvršitvene države članice.“

7 Člen 13 navedenega okvirnega sklepa, naslovljen „Privolitev s predajo“, določa:

„1. Če prijeta oseba navede, da soglaša s svojo predajo, poda svoje soglasje in, kadar je primerno, izrecno odpoved pravici do ‚pravila specialnosti‘, omenjenega v členu 27(2), pred izvršitvenim pravosodnim organom v skladu z notranjim pravom izvršitvene države članice.

2. Vsaka država članica z ustreznimi ukrepi zagotovi, da sta soglasje in, kadar je primerno, odpoved iz odstavka 1 podana na način, ki kaže, da ju je prijeta oseba izrekla prostovoljno in zavedajoč se vseh posledic. V ta namen ima oseba pravico do pravnega zastopnika.

3. Soglasje in, kadar je primerno, odpoved iz odstavka 1 se uradno zapišeta v skladu s postopkom, ki ga določa notranje pravo [izvršitvene] države članice.

[...]“.

8 Člen 14 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Zaslišanje zahtevane osebe“, določa:

„Kadar prijeta oseba ne soglaša s predajo, kakor je navedeno v členu 13, ima pravico do zaslišanja pred izvršitvenim pravosodnim organom v skladu z zakonodajo izvršitvene države članice.“

9 Člen 15 Okvirnega sklepa 2002/584 določa:

„1. Izvršitveni pravosodni organ odloči, v časovnih rokih in pod pogoji, opredeljenimi v tem okvirnem sklepu, ali bo predal prijeto osebo.

2. Če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da podatki, ki mu jih je poslala odreditvena država članica, ne zadostujejo za odločitev o predaji, zahteva, da se mu nujno pošljejo potrebne dodatne informacije, zlasti v zvezi s členi 3 do 5 in členom 8, in lahko določi rok za njihovo sprejetje [prejetje], pri tem pa mora upoštevati časovne roke[,] določene v člen[u] 17.

3. Odreditveni pravosodni organ lahko izvršitvenemu pravosodnemu organu kadarkoli pošlje kakršenkoli dodaten koristen podatek.“

10 Člen 19 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Zaslišanje osebe do odločitve“, v odstavku 2 določa:

„Zaslišanje zahtevane osebe poteka po pravu izvršitvene države članice in po pogojih, ki jih v medsebojnem sporazumu določita odreditvena in izvršitvena pravosodna organa.“

11 Člen 27 navedenega okvirnega sklepa, naslovljen „Možnost kazenskega pregona zaradi drugih kaznivih dejanj“, določa:

„1. Vsaka država članica lahko uradno obvesti generalni sekretariat Sveta, da v njenih odnosih z drugimi državami članicami, ki so podale enako izjavo, velja domneva o soglasju s kazenskim pregonom, sojenjem ali priporom z namenom izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti[,] za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo osebe in se razlikuje od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana, razen če v posameznem primeru izvršitveni pravosodni organ ne navede drugače v svoji odločitvi o predaji.

2. Razen v primerih iz odstavkov 1 in 3 se predane osebe ne sme kazensko preganjati, kaznovati ali ji kako drugače odvzeti prostost za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo in se razlikuje od dejanja, zaradi katerega je bila predana.

3. Odstavek 2 se ne uporablja v naslednjih primerih:

[...]

(f) kadar se oseba po predaji izrecno odpove upravičenosti do pravila specialnosti v zvezi s posameznimi dejanji, ki so bila storjena pred predajo. Odpovedna izjava se poda pred pristojnimi pravosodnimi organi odreditvene države članice in se zapiše v skladu z domačo zakonodajo te države. Odpoved se poda na način, ki kaže, da jo je oseba izrekla prostovoljno in zavedajoč se vseh posledic. V ta namen ima oseba pravico do pravnega zastopnika.

(g) kadar izvršitveni pravosodni organ, ki je osebo predal, poda svoje soglasje v skladu z odstavkom 4.

4. Zahteva po soglasju se predloži izvršitvenemu pravosodnemu organu skupaj s podatki iz člena 8(1) in s prevodom iz člena 8(2). Soglasje se poda, kadar tudi za dejanje, za katerega se zahteva, veljajo določbe o predaji iz tega okvirnega sklepa. Soglasje se zavrne iz razlogov iz člena 3, drugače pa se lahko zavrne samo zaradi razlogov iz člena 4. Odločitev o zahtevi se sprejme najpozneje v 30 dneh po prejemu zahteve.

[...]“.

12 Člen 28 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Predaja ali poznejša izročitev“, določa:

„1. Vsaka država članica lahko obvesti Generalni sekretariat Sveta, da v odnosih z državami članicami, ki so podale enako izjavo, velja domneva o soglasju s predajo osebe državi članici, ki ni odreditvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje, odrejenega za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo osebe, razen če v posameznem primeru izvršitveni pravosodni organ ne navede drugače v svoji odločitvi o predaji osebe.

2. V vsakem primeru se lahko oseba, ki je bila predana odreditveni državi članici na podlagi evropskega naloga za prijetje, brez soglasja izvršitvene države članice preda državi članici, ki ni izvršitvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje, odrejenega za katero koli dejanje, ki je bilo storjeno pred njeno predajo, in sicer v naslednjih primerih:

[...]

(b) kadar zahtevana oseba soglaša s svojo predajo državi članici, ki ni izvršitvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje. Soglasje se poda pred pristojnim pravosodnim organom odreditvene države članice in zapiše po pravu te države. Soglasje se poda na način, ki kaže, da ga je oseba izrekla prostovoljno in zavedajoč se vseh posledic. V ta namen ima zahtevana oseba pravico do pravnega zastopnika;

(c) kadar za zahtevano osebo ne velja pravilo specialnosti v skladu s členom 27(3)(a), (e), (f) in (g).

3. Izvršitveni pravosodni organ soglaša s predajo osebe drugi državi članici po naslednjih pravilih:

(a) zahteva po soglasju se predloži v skladu s členom 9 s podatki, ki jih omenja člen 8(1) in prevodom, ki ga navaja člen 8(2);

(b) soglasje se poda, kadar tudi za dejanje, za katerega se zahteva, veljajo določbe o predaji iz tega okvirnega sklepa;

(c) odločitev se sprejme najpozneje 30 dni po prejemu zahteve;

(d) soglasje se zavrne zaradi razlogov iz člena 3, drugače se lahko zavrne samo zaradi razlogov iz člena 4.

[...]“.

Nizozemsko pravo

13 Okvirni sklep 2002/584 je bil v nizozemsko pravo prenesen z Wet tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Overleveringswet) (zakon o izvajanju Okvirnega sklepa Sveta Evropske unije o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami) (zakon o predaji) z dne 29. aprila 2004 (Stb. 2004, št. 195), kakor je bil nazadnje spremenjen z zakonom z dne 17. marca 2021 (Stb. 2021, št. 155).

Postopka v glavni stvari, vprašanja za predhodno odločanje in postopek pred Sodiščem

Zadeva C-428/21 PPU

- 14 Predložitveno sodišče, rechtbank Amsterdam (sodišče v Amsterdamu, Nizozemska), je 25. maja 2020 dovolilo predajo osebe HM, državljana tretje države, Madžarski, z namenom kazenskega pregona v tej državi članici, zaradi dejanj, opredeljenih kot „pranje premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem“. Oseba HM je bila 25. junija 2020 dejansko predana Madžarski in je od takrat tam v priporu.
- 15 Madžarski pravosodni organ je 13. aprila 2021 na predložitveno sodišče naslovil zahtevo na podlagi člena 27(3)(g) in (4) Okvirnega sklepa 2002/584, da bi pridobil njegovo soglasje, da bo oseba HM na Madžarskem preganjana zaradi drugih kaznivih dejanj, ki niso tista, zaradi katerih je bila predana, zlasti zaradi drugih dejanj, ki pomenijo pranje premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ki naj bi jih zadevna oseba storila pred navedeno predajo.
- 16 Po navedbah predložitvenega sodišča, ki je izvršitveni pravosodni organ v tej zadevi, zahteva po soglasju vsebuje informacije iz člena 8(1) Okvirnega sklepa 2002/584 in zapisnik zaslišanja osebe HM, ki ga je opravil madžarski pravosodni organ. Na tem zaslišanju naj bi oseba HM v prisotnosti zagovornika izjavila, da se v skladu s členom 27(3)(f) tega okvirnega sklepa ne želi odpovedati upravičenosti do pravila specialnosti.
- 17 Predložitveno sodišče navaja, da Okvirni sklep 2002/584 ne vsebuje nobenega pravila v zvezi s postopkom, ki ga mora uporabiti izvršitveni pravosodni organ, kateremu je bila predložena zahteva po soglasju iz člena 27 tega okvirnega sklepa, vendar poudarja, da je pravica do izjave del pravice do obrambe, ki je neločljivo povezana s pravico do učinkovitega sodnega varstva.
- 18 Ker pa je oseba HM trenutno v priporu na Madžarskem, ni bila vabljen, da bi se izjavila o zahtevi po soglasju, naslovljeni na predložitveno sodišče, in ob preučitvi zahteve, ki jo je opravilo to predložitveno sodišče, ni bila niti prisotna niti zastopana, bodisi s strani odvetnika, ki jo je zastopal v okviru prejšnjega postopka v zvezi z izvršitvijo evropskega naloga za prijetje, bodisi s strani drugega odvetnika.
- 19 Predložitveno sodišče se tako sprašuje, v kateri državi članici in na kakšen način mora imeti predana oseba možnost uveljavljati svojo pravico do izjave, kadar pravosodni organ odreditvene države članice izvršitvenemu pravosodnemu organu predloži zahtevo po soglasju iz člena 27(3)(g) in (4) Okvirnega sklepa 2002/584.
- 20 V teh okoliščinah je rechtbank Amsterdam (sodišče v Amsterdamu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašnji:
„1. Ali je treba člen 27(3)(g) in (4) [Okvirnega sklepa 2002/584] v povezavi s pravico do učinkovitega sodnega varstva razlagati tako, da:
 - bi morala predana oseba možnost do uresničevanja svoje pravice do zaslišanja v zvezi z zahtevo po soglasju za razširitev kaznivih dejanj imeti v odreditveni državi članici, kadar jo pravosodni organ te države članice zasliši glede morebitne odpovedi upravičenosti do pravila specialnosti v smislu člena 27(3)(f) Okvirnega sklepa 2002/584; ali da

- bi morala ta oseba možnost do uresničevanja svoje pravice do zaslišanja imeti v državi članici, ki jo je predtem predala, pri izvršitvenem pravosodnem organu, v postopku za podelitev soglasja za razširitev kaznivih dejanj?
2. Če bi morala imeti predana oseba možnost do uresničevanja svoje pravice do zaslišanja v zvezi z odločitvijo glede zahteve po soglasju za razširitev kaznivih dejanj v smislu člena 27(4) [Okvirnega sklepa 2002/584] v državi članici, ki jo je pred tem predala, na kakšen način ji mora ta država članica to omogočiti?“

Zadeva C-429/21 PPU

- 21 Predložitveno sodišče je 26. januarja 2021 dovolilo predajo osebe TZ, državljana Nizozemske, Kraljevini Belgiji, z namenom kazenskega pregona v Belgiji zaradi dejanj, opredeljenih kot „rop v skupini ali oborožen rop“. Oseba TZ je bila dejansko predana tej državi članici in je od takrat tam v priporu.
- 22 Belgijski pravosodni organ je 3. maja 2021 na predložitveno sodišče naslovil zahtevo po soglasju za nadaljnjo predajo osebe TZ Zvezni republiki Nemčiji na podlagi člena 28(3) Okvirnega sklepa 2002/584 z namenom pregona zaradi drugih kaznivih dejanj, in sicer ropov v skupini ali oboroženih ropov, ki naj bi bili storjeni leta 2020. Zahteva po soglasju vsebuje informacije iz odstavka 1 člena 8 tega okvirnega sklepa in prevod iz odstavka 2 istega člena.
- 23 Predložitveno sodišče kot izvršitveni pravosodni organ v tej zadevi poudarja, da je oseba TZ trenutno v priporu v Belgiji. Ni bila pozvana niti ni bila ne navzoča ne zastopana pri preučitvi zahteve belgijskega pravosodnega organa, ki jo je opravilo predložitveno sodišče.
- 24 Predložitveno sodišče se tako v bistvu sprašuje enako kot v točki 19 te sodbe, ki se nanaša na pravico predane osebe do izjave v okviru zahteve po soglasju na podlagi člena 28(3) Okvirnega sklepa 2002/584.
- 25 V teh okoliščinah je rechtbank Amsterdam (sodišče v Amsterdamu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
- „1. Ali je treba člen 28(3) [Okvirnega sklepa 2002/584] v povezavi s pravico do učinkovitega sodnega varstva razlagati tako, da:
- mora oseba, ki je bila predana odreditveni državi članici in proti kateri je tretja država članica pozneje izdala evropski nalog za prijetje za kazniva dejanja, storjena pred to predajo, možnost do uresničevanja svoje pravice do zaslišanja v zvezi z zahtevo po soglasju za nadaljnjo predajo v smislu člena 28(3) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ imeti v odreditveni državi članici pred pravosodnim organom te države članice med postopkom za izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki ga je izdala tretja država članica; ali da
 - bi morala ta oseba možnost do uresničevanja svoje pravice do zaslišanja imeti v državi članici, ki jo je pred tem predala, pri izvršitvenem pravosodnem organu, v postopku za odobritev soglasja za nadaljnjo predajo?

2. Če bi morala imeti predana oseba možnost do uresničevanja svoje pravice do zaslišanja v zvezi z odločitvijo glede zahteve po soglasju za nadaljnjo predajo v smislu člena 28(3) [Okvirnega sklepa 2002/584] v državi članici, ki jo je pred tem predala, na kakšen način ji mora ta država članica to omogočiti?“

26 S sklepom predsednika Sodišča z dne 30. julija 2021 sta bili zadevi C-428/21 PPU in C-429/21 PPU združeni.

Nujni postopek predhodnega odločanja

27 Predložitveno sodišče je predlagalo, naj se ta predloga za sprejetje predhodne odločbe obravnavata po nujnem postopku iz člena 23a Statuta Sodišča Evropske unije in člena 107 Poslovnika Sodišča.

28 Predložitveno sodišče v utemeljitev svojega predloga navaja, da se vprašanja za predhodno odločanje nanašajo na področje iz naslova V tretjega dela Pogodbe DEU in da je osebama HM in TZ trenutno odvzeta prostost.

29 Na eni strani, glede položaja osebe HM to sodišče ugotavlja, da bo imel odgovor Sodišča na vprašanji za predhodno odločanje neposreden in odločilen vpliv na trajanje pripora zadevne osebe na Madžarskem, ker zlasti v primeru zavrnitve zahteve po soglasju k razširitvi kaznivih dejanj na podlagi člena 27(3)(g) in (4) Okvirnega sklepa 2002/584 pristojni organ odreditvene države članice ne bi smel odrediti njenega pripora za kazniva dejanja, na katera se nanaša ta zahteva.

30 Predložitveno sodišče na drugi strani v zvezi s položajem osebe TZ poudarja, da je tej osebi odvzeta prostost do odločitve tega sodišča o zahtevi po soglasju za nadaljnjo predajo nemškemu pravosodnemu organu zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki ga je ta izdal.

31 V zvezi s tem je treba na prvem mestu ugotoviti, da se ta predloga za predhodno odločanje nanašata na razlago Okvirnega sklepa 2002/584, ki spada na področja iz naslova V tretjega dela Pogodbe DEU, ki se nanaša na območje svobode, varnosti in pravice. Zato se za njiju lahko uporabi nujni postopek predhodnega odločanja iz člena 23a Statuta Sodišča Evropske unije in člena 107 Poslovnika.

32 Na drugem mestu je treba glede merila nujnosti v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča upoštevati okoliščino, da je osebi, na katero se nanaša postopek v glavni stvari, trenutno odvzeta prostost in da je njeno nadaljnje pridržanje odvisno od rešitve spora o glavni stvari (glej zlasti sodbo z dne 28. novembra 2019, Spetsializirana prokuratura, C-653/19 PPU, EU:C:2019:1024, točka 22 in navedena sodna praksa).

33 V obravnavanem primeru je, prvič, osebama HM in TZ trenutno odvzeta prostost. Kot je namreč razvidno iz točk 18 in 23 te sodbe, sta osebi HM in TZ pripri na Madžarskem oziroma v Belgiji, potem ko sta bili tema državam članicama predani na podlagi evropskih nalogov za prijetje, ki sta ju izdali ti državi članici. Drugič, ker se vprašanja, ki jih je postavilo predložitveno sodišče, nanašajo na to, ali je treba zadevno osebo zaslišati glede obstoja razlogov, s katerimi je mogoče utemeljiti zavrnitev soglasja pravosodnega organa izvršitvene države članice za razširitev kaznivih dejanj, s katerimi je bila prvotno utemeljena predaja ali poznejša predaja te osebe drugi državi članici, bi lahko odločitev Sodišča neposredno vplivala na podaljšanje pripora oseb HM in TZ.

- 34 V teh okoliščinah je prvi senat Sodišča 29. julija 2021 na predlog sodnika poročevalca in po opredelitvi generalnega pravobranilca odločil, da predlogu predložitvenega sodišča, naj se ta predloga za sprejetje predhodne odločbe obravnavata po nujnem postopku predhodnega odločanja, ugoti.

Vprašnji za predhodno odločanje

- 35 Predložitveno sodišče z vprašanjema v vsaki od združenih zadev, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 27(3)(g) in (4) ter člen 28(3) Okvirnega sklepa 2002/584 v povezavi s pravico do učinkovitega sodnega varstva, ki jo zagotavlja člen 47 Listine, razlagati tako, da ima oseba, ki je na podlagi evropskega naloga za prijetje predana odreditvenemu pravosodnemu organu, pravico do izjave pred izvršitvenim pravosodnim organom, kadar odreditveni pravosodni organ temu predloži zahtevo po soglasju na podlagi teh določb navedenega okvirnega sklepa, in v primeru pritrdilnega odgovora, na kakšen način se pravica zadevne osebe do izjave konkretizira.
- 36 Za odgovor na to vprašanje je treba najprej opozoriti na pravne podlage sistema, vzpostavljenega z Okvirnim sklepom 2002/584, kakor izhajajo iz tega okvirnega sklepa in sodne prakse Sodišča.
- 37 Najprej, poudariti je treba, da sta tako načelo vzajemnega zaupanja med državami članicami kot načelo medsebojnega priznavanja, ki temelji na medsebojnem zaupanju med zadnjenavedenimi, v pravu Unije temeljnega pomena, saj omogočata vzpostavitev in ohranjanje območja brez notranjih meja. Natančneje, z načelom vzajemnega zaupanja, zlasti v zvezi z območjem svobode, varnosti in pravice, se od vsake od teh držav zahteva, naj, razen v izrednih okoliščinah, šteje, da vse druge države članice spoštujejo pravo Unije in zlasti temeljne pravice, priznane s tem pravom (sodba z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa), C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 38 V tem okviru je namen Okvirnega sklepa 2002/584 to, da se z uvedbo poenostavljenega in učinkovitega sistema predaje oseb, ki so obsojene ali osumljene storitve kaznivega dejanja, poenostavi in pospeši pravosodno sodelovanje in da se tako prispeva k uresničitvi cilja, zastavljenega za Unijo, da postane območje svobode, varnosti in pravice, tako da se opira na visoko stopnjo zaupanja, ki mora obstajati med državami članicami (sodba z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – Ne bis in idem), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 39 Kot je razvidno iz člena 1(1) in (2) Okvirnega sklepa 2002/584 v povezavi z njegovo uvodno izjavo 5, je namreč namen tega okvirnega sklepa nadomestitev multilateralnega sistema izročitve, ki se je oblikoval na podlagi Evropske konvencije o izročitvi, podpisane v Parizu 13. decembra 1957, s sistemom predaje obsojenih ali osumljenih oseb med pravosodnimi organi zaradi izvršitve kazni ali kazenskega pregona, pri čemer zadnjenavedeni sistem temelji na načelu medsebojnega priznavanja (glej zlasti sodbo z dne 11. marca 2020, SF (Evropski nalog za prijetje – Jamstvo vrnitve izvršitveni državi), C-314/18, EU:C:2020:191, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 40 To načelo, ki v skladu z uvodno izjavo 6 Okvirnega sklepa 2002/584 pomeni „temeljni kamen“ pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, je izraženo v členu 1(2) tega okvirnega sklepa, v katerem je določeno pravilo, da morajo države članice izvršiti vsak evropski nalog za prijetje na

osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami navedenega okvirnega sklepa (sodba z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – Ne bis in idem), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 38 in navedena sodna praksa).

- 41 Iz tega izhaja, da lahko izvršitveni pravosodni organi načeloma zavrnejo izvršitev takega naloga le iz taksativno naštetih razlogov za neizvršitev, določenih v Okvirnem sklepu 2002/584. Zato je, medtem ko je izvršitev evropskega naloga za prijetje načelo, zavrnitev izvršitve zasnovana kot izjema, ki jo je treba razlagati ozko (sodba z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – Ne bis in idem), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 42 Dalje, natančneje v zvezi s členoma 27 in 28 Okvirnega sklepa 2002/584, na katera se nanašata vprašanja za predhodno določanje, je Sodišče že presodilo, da ti določbi sicer dajeta državam članicam nekatere točno določene pristojnosti pri izvršitvi evropskega naloga za prijetje, vendar teh določb, ker določata pravila, ki odstopajo od načela medsebojnega priznavanja iz člena 1(2) tega okvirnega sklepa, ni mogoče razlagati tako, da bi bil onemogočen cilj, ki mu sledi navedeni okvirni sklep, namreč poenostaviti in pospešiti predaje med pravosodnimi organi držav članic ob upoštevanju medsebojnega zaupanja, ki mora obstajati med njimi (sodba z dne 24. septembra 2020, Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (Načelo specialnosti), C-195/20 PPU, EU:C:2020:749, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 43 Nazadnje, Sodišče je poudarilo, da Okvirnega sklepa 2002/584 v povezavi z določbami Listine ni mogoče razlagati tako, da bi se ogrozila učinkovitost sistema pravosodnega sodelovanja med državami članicami, pri čemer je evropski nalog za prijetje, kot ga je določil zakonodajalec Unije, eden od njegovih bistvenih elementov (glej v tem smislu sodbo z dne 29. aprila 2021 v zadevi X (Evropski nalog za prijetje – Ne bis in idem), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 58 in navedena sodna praksa).
- 44 Sodišče je tako razsodilo, da mora med drugim za zagotovitev, da ne pride do paralize delovanja evropskega naloga za prijetje, obveznost lojalnega sodelovanja iz člena 4(3), prvi pododstavek, PEU veljati za dialog med izvršitvenimi pravosodnimi organi in odreditvenimi pravosodnimi organi. Zato se Unija in države članice na podlagi načela lojalnega sodelovanja medsebojno spoštujejo in si pomagajo pri izpolnjevanju nalog, ki izhajajo iz Pogodb (glej v tem smislu sodbo z dne 25. julija 2018, Generalstaatsanwaltschaft (Razmere v zaporu na Madžarskem), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, točki 104 in 109 ter navedena sodna praksa).
- 45 Ob upoštevanju teh elementov je treba na prvem mestu ugotoviti, ali ima oseba, ki je predana odreditvenemu pravosodnemu organu na podlagi evropskega naloga za prijetje – kot meni predložitveno sodišče – pravico do izjave, kadar na podlagi člena 27(3)(g) in (4) Okvirnega sklepa 2002/584 ali člena 28(3) tega okvirnega sklepa ta organ na izvršitveni pravosodni organ naslovi zahtevo po soglasju, bodisi za pregon drugih kaznivih dejanj, ki se razlikujejo od dejanj, zaradi katerih je bila oseba predana, bodisi za nadaljnjo predajo te osebe drugi državi članici.
- 46 V zvezi s tem je treba poudariti, da Okvirni sklep 2002/584 v členu 14 določa, da ima vsaka prijeta oseba, ki ne soglaša s svojo predajo, pravico do izjave, saj člen 19 tega okvirnega sklepa določa pravila, ki se nanašajo posebej na tako zaslišanje. Nasprotno pa navedeni okvirni sklep ne vsebuje nobene posebne določbe glede pravice predane osebe do izjave v okviru ene ali druge zahteve po soglasju iz prejšnje točke.

- 47 Vendar je iz člena 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 v povezavi z njegovo uvodno izjavo 12 razvidno, da ta spoštuje temeljne pravice in opozarja na načela, priznana s členom 6 PEU in izražena v Listini, zlasti v določbah njenega poglavja VI. Člen 47 Listine, ki se nahaja v tem poglavju, vsebuje pravico do učinkovitega sodnega varstva.
- 48 Ker je pravica do izjave del pravice do obrambe, ki je neločljivo povezana s pravico do učinkovitega sodnega varstva (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Poljska (Disciplinska ureditev za sodnike), C-791/19, EU:C:2021:596, točki 203 in 205 ter navedena sodna praksa), iz dejstva, da Okvirni sklep 2002/584 zadevni osebi ne priznava izrecno pravice do izjave v okviru zahteve po soglasju na podlagi člena 27(3)(g) in (4) tega okvirnega sklepa ali člena 28(3) tega okvirnega sklepa, nikakor ni mogoče izpeljati, da bi bila tej osebi v takih okoliščinah odvzeta ta temeljna pravica.
- 49 Kot je Sodišče že opozorilo, se namreč odločitev o podelitvi soglasja iz člena 27(4) Okvirnega sklepa 2002/584 razlikuje od odločitve v zvezi z izvršitvijo evropskega naloga za prijetje in ima za zadevno osebo drugačne učinke kot zadnjenavedena odločitev (sodba z dne 24. novembra 2020, Openbaar Ministerie (Ponarejanje listin), C-510/19, EU:C:2020:953, točka 60). Enako mora veljati za učinke soglasja iz člena 28(3) tega okvirnega sklepa v zvezi z nadaljnjo predajo zadevne osebe drugi državi članici.
- 50 V zvezi s tem je treba opozoriti, prvič, da je v skladu s tema določbama soglasje izvršitvenega pravosodnega organa podano, kadar je za kaznivo dejanje, na katero se nanaša, naložena obveznost predaje na podlagi navedenega okvirnega sklepa. Poleg tega se soglasje zavrne iz istih razlogov za obvezno ali fakultativno neizvršitev, kot so v členih 3 in 4 navedenega okvirnega sklepa določeni v zvezi z evropskim nalogom za prijetje (glej v tem smislu sodbo z dne 24. novembra 2020, Openbaar Ministerie (Ponarejanje listin), C-510/19, EU:C:2020:953, točka 61).
- 51 Drugič, čeprav je bila zadevna oseba, kadar se od izvršitvenega pravosodnega organa zahteva soglasje na podlagi člena 27(4) Okvirnega sklepa 2002/584 ali člena 28(3) tega okvirnega sklepa, na podlagi evropskega naloga za prijetje že predana odreditvenemu pravosodnemu organu, to ne spremeni dejstva, da lahko odločitev o soglasju, tako kot odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje, ogrozi svobodo te osebe (glej v tem smislu sodbo z dne 24. novembra 2020, Openbaar Ministerie (Ponarejanje listin), C-510/19, EU:C:2020:953, točka 62). Posledica odločitve o soglasju bo namreč med drugim ta, da bo lahko navedena oseba kazensko preganjana, obsojena ali ji bo odvzeta prostost zaradi storitve kaznivega dejanja, ki se razlikuje od dejanja, na katero se nanaša evropski nalog za prijetje, v okviru katerega je lahko uveljavljala svoje temeljne pravice, med katerimi je bila tudi pravica do izjave.
- 52 Ker jo torej nameravani ukrep zoper njo prizadene, je treba šteti, da mora zadevna oseba imeti pravico do izjave, kadar pravosodni organi odreditvene države članice podajo zahtevo po soglasju na podlagi člena 27(4) Okvirnega sklepa 2002/584 ali člena 28(3) tega sklepa.
- 53 Zato je treba na drugem mestu ugotoviti, pri katerem organu lahko zadevna oseba uveljavlja svojo pravico do izjave, kadar je podana taka zahteva po soglasju.
- 54 Čeprav mora odreditveni pravosodni organ v skladu s členom 27(3)(f) in členom 28(2)(b) Okvirnega sklepa 2002/584 zadevno osebo zaslišati, da bi pridobil morebitno odpoved te osebe pravilu specialnosti iz člena 27(2) tega okvirnega sklepa ali soglasje navedene osebe za nadaljnjo

predajo drugi državi članici na podlagi člena 28(2) tega okvirnega sklepa, pa mora izvršitveni pravosodni organ na podlagi člena 27(4) in člena 28(3)(d) navedenega okvirnega sklepa dati soglasje k taki razširitvi pregona na druga kazniva dejanja ali k taki nadaljnji predaji.

- 55 Zadnjenavedeni organ mora tako zlasti glede na razloge za obvezno ali fakultativno neizvršitev iz členov 3 in 4 Okvirnega sklepa 2002/584 presoditi, ali se morebitna razširitev pregona na druga kazniva dejanja ali nadaljnjo predajo drugi državi članici lahko dovoli.
- 56 Iz tega izhaja, da mora predano osebo zaslišati izvršitveni pravosodni organ, če pravosodni organi odreditvene države članice podajo zahtevo po soglasju na podlagi člena 27(4) Okvirnega sklepa 2002/584 ali člena 28(3) tega sklepa.
- 57 Zato je treba na tretjem in zadnjem mestu določiti podrobna pravila za izvajanje te pravice, kakor izhajajo iz prava Unije.
- 58 V zvezi s tem je treba, kot je bilo poudarjeno na obravnavi pred Sodiščem, zagotoviti, da so ta podrobna pravila primerna hkrati za zagotovitev uresničitve cilja, ki mu sledi Okvirni sklep 2002/584, ki je zlasti olajševanje in pospešitev predaje med pravosodnimi organi držav članic, kot je razvidno iz točke 42 te sodbe, in spoštovanje temeljnih pravic predane osebe.
- 59 Vendar Okvirni sklep 2002/584 ne vsebuje nobene določbe, ki bi se posebej nanašala na taka podrobna pravila.
- 60 Tako države članice pri izvajanju Okvirnega sklepa 2002/584 v skladu s svojo postopkovno avtonomijo ohranijo možnost, da v zvezi s tem sprejmejo pravila, ki se lahko razlikujejo od ene države članice do druge. Vendar morajo zagotoviti, da ta pravila ne ovirajo zahtev, ki izhajajo iz tega okvirnega sklepa, zlasti glede sodnega varstva, ki ga zagotavlja člen 47 Listine, na katerem temelji (glej po analogiji sodbo z dne 10. marca 2021, PI, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, točka 58).
- 61 Poleg tega, kot je generalni pravobranilec v bistvu navedel v točki 53 sklepnih predlogov, se lahko ob neobstoju posebnih pravil, določenih v pravu Unije, podrobna pravila uresničevanja pravice zadevne osebe do izjave v okviru zahteve po soglasju, ki so jo podali pravosodni organi odreditvene države članice, določijo sporazumno med odreditvenimi in izvršitvenimi pravosodnimi organi ob spoštovanju načela procesne avtonomije.
- 62 Kot je razvidno iz sodne prakse Sodišča, pa pravica do izjave, ki je del pravice do učinkovitega sodnega varstva, zagotavlja, da ima vsaka oseba možnost, da ustrezno in učinkovito poda svoje stališče med zadevnim postopkom (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Poljska (Disciplinska ureditev za sodnike), C-791/19, EU:C:2021:596, točka 205 in navedena sodna praksa).
- 63 Kadar pravosodni organi odreditvene države članice zahtevo po soglasju podajo na podlagi člena 27(4) Okvirnega sklepa 2002/584 ali člena 28(3) tega sklepa, možnost, da zadevna oseba ustrezno in učinkovito poda svoje stališče, določena v členu 47, drugi odstavek, Listine, sicer ne vključuje pravice te osebe, da je osebno navzoča pred izvršitvenim pravosodnim organom, kadar ta namerava dati soglasje k zahtevi odreditvene države članice, vendar mora imeti ta oseba dejansko možnost, da pred izvršitvenim pravosodnim organom uveljavlja vsa morebitna stališča in pripombe glede zahteve po soglasju.

- 64 Za razlago člena 47, drugi odstavek, Listine je treba namreč na podlagi člena 52(3) Listine upoštevati sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice v zvezi s členom 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu.
- 65 Iz te sodne prakse pa izhaja, da se člen 6(1) navedene konvencije ne uporablja za postopke izročitve, med katerimi je zlasti postopek izvršitve evropskega naloga za prijetje, ker se ti postopki ne nanašajo na spor v zvezi s civilnopravnimi pravicami in obveznostmi niti se ne nanašajo na utemeljenost kazenske obtožbe (glej v tem smislu sodbi ESČP z dne 7. oktobra 2008, Monedero Angora proti Španiji, CE:ECHR:2008:1007DEC004113805, točka 2, in z dne 4. septembra 2014, Trabelsi proti Belgiji, CE:ECHR:2014:0904JUD000014010, točka 160 in navedena sodna praksa).
- 66 V tem okviru je treba tudi opozoriti, da mora izvršitveni pravosodni organ odločitev, da soglašajo z zahtevo, ki jo je odreditveni pravosodni organ predložil na podlagi člena 27(4) Okvirnega sklepa 2002/584 ali člena 28(3) tega sklepa, sprejeti najpozneje trideset dni po prejemu te zahteve. Tako je treba zagotoviti, da zadevna oseba ustrezno in učinkovito poda izjavo, kot izhaja iz točke 62 te sodbe, ne da bi se podvomilo o logiki, na kateri temelji Okvirni sklep 2002/584 ali njegovi cilji, katerih namen je pospešiti postopke predaje (glej po analogiji sodbo z dne 30. maja 2013, F, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, točka 73).
- 67 V teh okoliščinah in ob upoštevanju te zahteve po hitrosti, na kateri temelji Okvirni sklep 2002/584, je pravico do izjave pred izvršitvenim pravosodnim organom mogoče konkretno uresničevati v odreditveni državi članici, v kateri je predana oseba, brez neposrednega sodelovanja izvršitvenega pravosodnega organa.
- 68 Tako nič ne nasprotuje rešitvi, ki jo je predvidelo predložitveno sodišče, v skladu s katero zadevna oseba svoje stališče v zvezi z morebitno razširitvijo pregona na druga kazniva dejanja, kot so tista, ki so bila podlaga za njeno predajo, ali v zvezi z nadaljnjo predajo drugi državi članici, predstavi pri odreditvenem pravosodnem organu, na primer kadar jo ta organ zasliši glede morebitne odpovedi upravičenosti do pravila specialnosti v skladu s členom 27(3)(f) Okvirnega sklepa 2002/584 ali v okviru postopka v zvezi z izvršitvijo evropskega naloga za prijetje, ki ga je nato izdala druga država članica za dejanja, storjena pred njeno predajo odreditveni državi članici. Če je to stališče zapisano v zapisniku, nato pa ga odreditveni pravosodni organ posreduje izvršitvenemu pravosodnemu organu, mora izvršitveni pravosodni organ načeloma šteti, da so ga odreditveni pravosodni organi sprejeli v skladu z zahtevami iz člena 47, drugi odstavek, Listine. Kot je namreč razvidno iz točke 37 te sodbe, morajo države članice v skladu z načelom vzajemnega zaupanja, razen v izjemnih okoliščinah, šteti, da druge države članice spoštujejo pravo Unije in zlasti temeljne pravice, priznane s tem pravom.
- 69 Poleg tega je treba opozoriti, da določbe členov 27 in 28 Okvirnega sklepa 2002/584 odražajo določbe členov 14 oziroma 15 Evropske konvencije o izročitvi, podpisane v Parizu 13. decembra 1957 (sodba z dne 19. septembra 2018, RO, C-327/18 PPU, EU:C:2018:733, točka 57). Iz člena 14 te konvencije pa med drugim izhaja, da mora biti zahtevi po soglasju za pregon drugih kaznivih dejanj priložen „pravno veljaven zapisnik izjave, ki jo je dala izročena oseba“.

- 70 Ker mora izvršitveni pravosodni organ zagotoviti spoštovanje pravice do obrambe, mora zahtevo po soglasju preučiti v skladu s členom 27(4) Okvirnega sklepa 2002/584 ali členom 28(3) tega sklepa na podlagi informacij iz navedene zahteve in ob ustreznem upoštevanju položaja zadevne osebe.
- 71 Če izvršitveni pravosodni organ meni, da nima na voljo dovolj informacij, zlasti glede stališča zadevne osebe, ki bi mu omogočile, da se ob popolnem poznavanju dejstev – in ob popolnem spoštovanju pravice te osebe do obrambe – odloči o zadevni zahtevi po soglasju, bo moral po analogiji uporabiti določbe člena 15(2) tega okvirnega sklepa, tako da odreditveni pravosodni organ pozove, naj mu nujno predloži dodatne informacije o položaju zadevne osebe.
- 72 Vendar morata izvršitveni pravosodni organ in odreditveni pravosodni organ zagotoviti, da taka zahteva za dodatne informacije in njena izvedba ne posegata v cilj Okvirnega sklepa 2002/584, ki je olajševanje in pospešitev postopkov predaje, in natančneje, da lahko izvršitveni pravosodni organ odločitev v zvezi z zahtevo po soglasju sprejme ob upoštevanju tridesetdnevnega roka iz člena 27(4) tega okvirnega sklepa in člena 28(3)(c) tega sklepa.
- 73 Glede na vse te preudarke je treba na postavljeni vprašanji odgovoriti, da je treba člen 27(3)(g) in (4) ter člen 28(3) Okvirnega sklepa 2002/584 v povezavi s pravico do učinkovitega sodnega varstva, ki jo zagotavlja člen 47 Listine, razlagati tako, da je oseba, ki je na podlagi evropskega naloga za prijetje predana odreditvenemu pravosodnemu organu, upravičena do izjave pred izvršitvenim pravosodnim organom, kadar odreditveni pravosodni organ zadnjenavedenemu na podlagi teh določb tega okvirnega sklepa predloži zahtevo po soglasju, pri čemer lahko to zaslišanje poteka v odreditveni državi članici, pravosodni organi zadnjenavedene pa morajo v tem primeru zagotoviti, da se pravica do izjave zadevne osebe izvede ustrezno in učinkovito, brez neposrednega sodelovanja izvršitvenega pravosodnega organa. Vendar mora izvršitveni pravosodni organ zagotoviti, da ima na voljo dovolj informacij, zlasti glede stališča zadevne osebe, da se mu omogoči, da ob popolnem poznavanju dejstev – in ob polnem spoštovanju pravice te osebe do obrambe – odloči o zahtevi po soglasju, podani na podlagi člena 27(4) Okvirnega sklepa 2002/584 ali člena 28(3) tega okvirnega sklepa, ter po potrebi odreditveni pravosodni organ pozove, naj mu nujno posreduje dodatne informacije.

Stroški

- 74 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Člen 27(3)(g) in (4) ter člen 28(3) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, v povezavi s pravico do učinkovitega sodnega varstva, ki jo zagotavlja člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, je treba razlagati tako, da je oseba, ki je na podlagi evropskega naloga za prijetje predana odreditvenemu pravosodnemu organu, upravičena do izjave pred izvršitvenim pravosodnim organom, kadar odreditveni pravosodni organ zadnjenavedenemu na podlagi teh določb tega okvirnega sklepa predloži zahtevo po soglasju, pri čemer lahko zaslišanje poteka v odreditveni državi članici,

pravosodni organi zadnjenavedene pa morajo v tem primeru zagotoviti, da se pravica do izjave zadevne osebe izvede ustrezno in učinkovito, brez neposrednega sodelovanja izvršitvenega pravosodnega organa. Vendar mora izvršitveni pravosodni organ zagotoviti, da ima na voljo dovolj informacij, zlasti glede stališča zadevne osebe, da se mu omogoči, da ob popolnem poznavanju dejstev – in ob polnem spoštovanju pravice te osebe do obrambe – odloči o zahtevi po soglasju, podani na podlagi člena 27(4) Okvirnega sklepa 2002/584 ali člena 28(3) tega okvirnega sklepa, ter po potrebi odreditveni pravosodni organ pozove, naj mu nujno posreduje dodatne informacije.

Podpisi